

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2021 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia WSA Władysław Kulon
Sędziowie: Sędzia NSA Halina Filipowicz-Kremis
Sędzia WSA Wojciech Śnieżyński (spr.)

po rozpoznaniu w Wydziale II w trybie uproszczonym
na posiedzeniu niejawnym w dniu 21 września 2021 r.
sprawy ze skargi Cubic Orb sp. z o.o. z/s we Wrocławiu
na bezczynność Prezydenta Wrocławia
w przedmiocie nierozpatrzenia stanowiska co do wyników weryfikacji zawartych w
protokole

- I. zobowiązuje Prezydenta Wrocławia do rozpatrzenia stanowiska strony skarżącej do wyników weryfikacji zawartych w protokole z weryfikacji z dnia 20 lipca 2020 r. w terminie 30 dni od dnia otrzymania odpisu prawomocnego wyroku wraz z aktami sprawy;
- II. stwierdza, że Prezydent Wrocławia dopuścił się bezczynności, która nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa;
- III. dalej idącą skargę oddala;
- IV. zasądza od Prezydenta Wrocławia na rzecz strony skarżącej kwotę 597 (słownie: pięćset dziewięćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Na oryginalne właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem
STARSZY SEKRETARZ SĄDOWY

Daria Łaskowska

UZASADNIENIE

Cubic Orb sp. z o.o. z/s we Wrocławiu (dalej jako: "skarżąca" lub "spółka") wywiodła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu skargę z 21.06.2021 r. na bezczynność Prezydenta Wrocławia (dalej jako: „organ”) przy weryfikacji wyników prac geodezyjnych o identyfikatorze zgłoszenia prac: ZGKIKM.TM.6640.600.2020, polegającą na nierozpatrzeniu stanowiska skarżącej co do wyników weryfikacji zawartych w protokole weryfikacji zbiorów danych oraz innych materiałów przekazanych do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego z 20.07.2020 r.

Formułując takie zarzuty skargi jej autor wniósł o zobowiązanie organu do rozpatrzenia stanowiska skarżącej, czyli przyjęcia wyników prac geodezyjnych do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego lub zwrócenia skarżącej przekazanych przez nią zbiorów danych lub innych materiałów wraz z protokołem zawierającym opis stwierdzonych uchybień i nieprawidłowości albo wydania decyzji o odmowie przyjęcia wyników prac geodezyjnych; rozpoznanie sprawy w trybie uproszczonym; uznanie, że bezczynność organu miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa; nałożenie na organ grzywny w wysokości 1000 zł; zasądzenie od organu na rzecz skarżącej zwrotu kosztów postępowania, w tym zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skargi jej autor wyjaśnił, że pismem z 26.06.2020 r. skarżąca zawiadomiła organ o wykonaniu prac geodezyjnych. W dniu 20.07.2020 r. organ sporządził protokół weryfikacji wyników prac geodezyjnych, a w protokole stwierdził: braki w przekazanej przez skarżącą dokumentacji pod względem kompletności przekazywania rezultatów wykonanych prac geodezyjnych oraz nieprawidłowości w przekazanej dokumentacji pod względem niezgodności z przepisami prawa obowiązującymi w geodezji i kartografii.

Pismem z 21.09.2020 r. skarżąca ustosunkowała się do wyników weryfikacji dokonując korekty wskazanych przez organ braków w przekazanej dokumentacji pod względem kompletności. Co do wskazanych przez organ nieprawidłowości w przekazanej dokumentacji pod względem niezgodności z przepisami prawa, skarżąca dokonała poprawy części uwag organu. W odniesieniu do pozostałej części, skarżąca wskazała na bezzasadność. Pismo przesłane zostało do organu drogą elektroniczną za pośrednictwem platformy ePUAP.

Sygn. akt II SAB/Wr 52/21

Dnia 20.05.2021 r. skarżąca wniosła do Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego (dalej jako: „DWINGIK”) ponaglenie. Pismem z 9.06.2021 r. DWINGIK stwierdził brak podstaw prawnych do wniesienia ponaglenia w sprawie w rozumieniu art. 37 k.p.a. Organ uznał, że taki środek zaskarżenia ma zastosowanie jedynie w sprawie administracyjnej i nie ma możliwości zastosowania jej w przypadku czynności materialno-technicznej, jaką jest weryfikacja zbiorów danych lub innych materiałów stanowiących wyniki prac geodezyjnych. DWINGIK wskazał ponadto, że organ przesłał w dniu 13.10.2020 r. na adres e-mail spółki kopię protokołu ponownej weryfikacji z 09.10.2020 r. Jednocześnie DWINGIK przyznał, że przesłania tego pisma przez organ I instancji nie można uznać za doręczenie w myśl przepisów k.p.a.

Uzasadniając konieczność wniesienia skargi zwrócono uwagę na fakt, że przedmiotowa sprawa jest sprawą administracyjną i podlega ona przepisom k.p.a. Wskazano również, że procesowa skuteczność ustosunkowania się przez wykonawcę do negatywnego wyniku weryfikacji przekazanych przez niego opracowań, polegająca na ich rozpatrzeniu przez właściwy organ prowadzący zasób, jest zależna od przedstawienia swojego stanowiska w terminie 14 dni od dnia otrzymania przez niego stosownego protokołu w tym zakresie. Złożenie przez wykonawcę we wskazanym terminie ustosunkowania się do protokołu weryfikacji prowadzi do wszczęcia postępowania administracyjnego. Na tle orzeczeń sądów administracyjnych wyprowadzono wniosek o skuteczności wywiedzionej skargi ze względu na poprzedzenie jej ponagleniem.

W dalszej kolejności zwrócono uwagę na regulacje wynikające z art. 35 § 1 i § 3 k.p.a. dotyczące terminów załatwiania spraw, podejmując przy tym próbę zdefiniowania pojęcia bezczynności. Na tle przedmiotowej sprawy spółka zarzuciła organowi bezczynność w prowadzonym postępowaniu. W szczegółowych motywach skargi jej autor przedstawił swoje stanowisko względem przekroczenia przez organ terminów na załatwienie sprawy oraz braku podjęcia przez organ skutecznych czynności zmierzających do załatwienia sprawy. Zdaniem spółki przesłanie przez organ na adres e-mail spółki wiadomości z 13.10.2020 r. zawierającej kopię protokołu z 09.10.2020 r. nie może zostać uznane za próbę załatwienia sprawy w rozumieniu przepisów k.p.a. Skarżąca spółka przywołała stanowisko DWINGIK zgodnie, z którym z uwagi na znaczenie czynności doręczeń dla skutków prawnych organ administracji publicznej jest obowiązany zapewnić prawidłowość, sprawność i

Sygn. akt II SAB/Wr 52/21

efektywność doręczenia. Jeśli organ administracji publicznej dokonuje doręczenia pisma w formie dokumentu elektronicznego, zobligowany jest do zastosowania procedury określonej w art. 46 § 4 k.p.a. Tymczasem spółka nie występowała o doręczanie pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej a organ nie występował o wyrażenie zgody na taką formę doręczania pism.

Według strony skarżącej całokształt okoliczności w sprawie wskazuje na beczynność organu. Świadczy o tym przede wszystkim brak terminowości organu. Co znamienne sprawa będąca przedmiotem skargi jest sprawą standardową, jej stan faktyczny nie jest skomplikowany i nie ma w niej konieczności prowadzenia postępowania dowodowego. Jej zakończenie sprowadza się do uznania bądź nieuznania stanowiska skarżącej i podjęcia stosownych działań. Nie jest zatem wykluczone uznanie jej za spełniającą przesłanki art. 35 § 2 k.p.a. Organ znacznie przekroczył wyznaczony przez normy k.p.a. miesięczny termin na załatwienie sprawy. Od daty ustosunkowania się przez spółkę pismem z 21.09.2020 r. do wyników weryfikacji z 20.07.2020 r. minęło ponad 250 dni. Taki czas prowadzenia sprawy jest niewątpliwie dłuższy niż jest to niezbędne do jej załatwienia.

W końcowej części skargi uzasadniano rażące naruszenie prawa przez organ oraz zasadność wymierzenia organowi grzywny.

W odpowiedzi na skargę datowanej na 15.07.2021 r. Prezydent Wrocławia wniósł o jej oddalenie, podnosząc zarzut dopuszczenia się przez spółkę nadużycia prawa podmiotowego. Organ w sposób chronologiczny przedstawił stan faktyczny sprawy objętej skargą. Podkreślił również, że zgodnie z obowiązującymi przepisami zobligowany był do przesyłania protokołów weryfikacji drogą elektroniczną. Wskazując z kolei na wybiórcze korzystanie przez skarżącą z uprawnień, organ zauważył, że w ramach innych prac geodezyjnych zgłoszonych przez stronę skarżącą, organ komunikował się poprzez wykorzystanie poczty elektronicznej a skarżąca nie kwestionowała takiego sposobu komunikacji. Organ podkreślił jednocześnie, że złożone przez spółkę stanowisko do wyników weryfikacji w dniu 26.09.2020 r. zostało dokonane z przekroczeniem terminu wskazanego w art. 12b ust. 7 u.p.g.i.k. Jednak ze względu na konieczność wprowadzenia systemu informatycznego PZGiK na przełomie lipca i sierpnia oraz zasadę rozstrzygnięcia spraw na korzyść strony, organ zdecydował się na ponowną weryfikację uzupełnionych wyników pracy geodezyjnej. W dniu 09.10.2020 r., po przeprowadzeniu ponownej weryfikacji, sporządzono protokół weryfikacji negatywnej,

Sygn. akt II SAB/Wr 52/21

który wobec braku kwestionowania przez skarżącą sposobu doręczania wcześniejszego protokołu weryfikacji z 20.07.2020 r. został wysłany drogą elektroniczną. Skarżąca nie kontaktowała się z organem od 26.09.2020 r. do 20.05.2021 r. kiedy wniosła ponaglenie w sprawie bezczynności. Wobec stanowiska DWINGIK uznającego argument spółki dotyczący nieprawidłowego sposobu doręczania przez organ pism, w dniu 11.06.2021 r. organ przesłał poprzez platformę ePUAP, protokół weryfikacji negatywnej z 09.10.2020 r. z elektronicznym operatem technicznym. Dokumentacja ta odebrana została przez spółkę w dniu 25.06.2021 r. W efekcie organ stwierdził, że żądanie zawarte w skardze dotyczące zobowiązania organu do rozpatrzenia stanowiska skarżącej jest bezpodstawne. Z treści odpowiedzi na skargę wynika również, że złożenie przez skarżącego ponaglenia po 236 dniach od przekazania wyników prac do organu w celu weryfikacji oraz brak zainteresowania przez ten czas aktualnością i jakością PZGiK, stanowi świadome zaniedbanie skarżącej, które wydłuża zaskarżoną bezczynność. W treści odpowiedzi organ podał, że w dniu 09.07.2021 r. wpłynęło do organu stanowisko skarżącej, w którym odniesiono się do protokołu z 09.10.2020 r. W dniu 12.07.2021 r. organ przystąpił do weryfikacji wyników wskazanej pracy geodezyjnej.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości przez kontrolę działalności administracji publicznej; kontrola ta sprawowana jest pod względem zgodności z prawem (legalności), jeżeli ustawy nie stanowią inaczej - art. 1 §1 i 2 ustawy z 25.07.2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz.U. z 2019r., poz. 2167 ze zm.). Sądowoadministracyjna kontrola działalności administracji obejmuje także brak efektywnych działań administracji w sytuacji, gdy obowiązujące przepisy nakładają na jej organy obowiązek załatwienia sprawy administracyjnej w określonym czasie i w określonej formie - art. 3 § 2 pkt 8 i 9 ustawy z 30.08.2002 r.- Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm.). Przedmiotem sądowej kontroli – w odniesieniu do tego typu skarg – nie jest określony akt lub czynność organu administracji publicznej, lecz ich brak w sytuacji, gdy organ miał obowiązek podjąć działanie w danej formie i w określonym przez prawo terminie.

Sygn. akt II SAB/Wr 52/21

Skarga na bezczynność stanowi zatem środek prawny mający na celu ochronę praw jednostki poprzez przymuszenie organu administracji do podjęcia żadanego działania, a w następstwie tego likwidację stanu opieszałości występującą po stronie organu. W tym przypadku chodzi o formalną kontrolę, czy w terminie określonym ustawą organ wydał akt lub podjął czynność, zasadniczo bez badania materialnoprawnych aspektów tych aktów lub/i czynności.

Analiza stanowiska strony skarżącej, stanowiska organu, a także analiza dokumentów złożonych do przekazanych Sądowi akt administracyjnych ujawnia następujące okoliczności faktyczne kontrolowanej sprawy.

Przedmiotem kontroli sądowej jest bezczynności Prezydenta Wrocławia (dalej jako "organ") związana z weryfikacją wyników prac geodezyjnych o wskazanym identyfikatorze. Istota sporu dotyczy nierozpatrzenia przez organ stanowiska skarżącej strony do wyników weryfikacji zawartych w protokole weryfikacji zbiorów danych oraz innych materiałów przekazanych do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego z 20.07.2020 r. Równocześnie podkreślenia wymaga, że skarżąca spółka przed wniesieniem skargi, wyczerpała przysługujące środki zaskarżenia, gdyż zgodnie z art. 52 § 2b p.p.s.a., wniosła ponaglenie na niezłatwienie sprawy w terminie.

Procedura weryfikacji prac geodezyjnych uregulowana została w art. 12b ust. 1 i nast. u.p.g.i.k. (w brzmieniu obowiązującym przed zmianą dokonaną na podstawie ustawy z 16.04.2020 r. o zmianie ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz niektórych innych ustaw). Zgodnie z tym ustępem organ Służby Geodezyjnej i Kartograficznej, do którego przekazane zostały zbiory danych lub inne materiały stanowiące wyniki prac geodezyjnych lub prac kartograficznych, niezwłocznie weryfikuje je pod względem zgodności z przepisami prawa obowiązującymi w geodezji i kartografii, w szczególności dotyczącymi: 1) wykonywania pomiarów, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, oraz opracowywania wyników tych pomiarów; 2) kompletności przekazywanych wyników wykonanych prac geodezyjnych lub prac kartograficznych. Na podstawie art. 12b ust. 3 u.p.g.i.k. wyniki weryfikacji utrwała się w protokole, zaś ust. 4 stanowi, że podstawę do przyjęcia zbiorów danych lub innych materiałów do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego stanowi pozytywny wynik weryfikacji.

Dalsze ustępy art. 12b u.p.g.i.k. stanowią: W przypadku negatywnego wyniku weryfikacji właściwy organ Służby Geodezyjnej i Kartograficznej zwraca wykonawcy

Sygn. akt II SAB/Wr 52/21

prac geodezyjnych lub prac kartograficznych przekazane przez niego zbiory danych lub inne materiały wraz z protokołem zawierającym opis stwierdzonych uchybień i nieprawidłowości (ust. 6); W przypadku negatywnego wyniku weryfikacji wykonawca prac geodezyjnych lub prac kartograficznych ma prawo, w terminie 14 dni od dnia otrzymania protokołu, ustosunkować się na piśmie do wyników weryfikacji (ust. 7); Jeżeli organ Służby Geodezyjnej i Kartograficznej nie uwzględni stanowiska wykonawcy prac geodezyjnych lub prac kartograficznych wydaje decyzję administracyjną o odmowie przyjęcia do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego zbiorów danych lub innych materiałów sporządzonych przez tego wykonawcę (ust. 8).

Przypomnienie treści art. 12b u.p.g.i.k. miało na celu wskazanie, że w początkowej fazie czynność weryfikacji prac geodezyjnych ma charakter materialno-techniczny (kończy się protokołem). Zgodnie z treścią art. 12b ust. 1 u.p.g.i.k., co do zasady, organ winien dokonać weryfikacji "niezwłocznie". Po jej dokonaniu albo przyjąć zgłoszoną pracę geodezyjną do zasobu, albo w trybie określonym w powołanych przepisach wydać decyzję odmawiającą przyjęcia do PZGiK wyników zgłoszonych prac geodezyjnych.

W niniejszej sprawie weryfikacja prac geodezyjnych zakończyła się na etapie czynności materialno-technicznych. Skarżąca spółka w dniu 03.07.2020 r. złożyła za pośrednictwem platformy ePUAP zawiadomienie o wykonaniu zgłoszonych prac geodezyjnych wraz z operatem technicznym. Praca ta w dniu 20.07.2020 r. została zweryfikowana negatywnie, a uwagi organ zamieścił w protokole z weryfikacji zbiorów danych oraz innych materiałów przekazanych do PZGiK. Protokół z weryfikacji został przesłany w dniu 21.07.2020 r. na wskazany przez spółkę adres poczty elektronicznej jednakże bez możliwości wytworzenia urzędowego poświadczenia jego odbioru. Skarżąca strona po zapoznaniu się z protokołem weryfikacji, w dniu 21.09.2020 r. ustosunkowała się za pośrednictwem platformy ePUAP do wyników weryfikacji oraz przesłała częściowo uzupełnione i poprawione wyniki prac geodezyjnych. Po zapoznaniu się ze stanowiskiem wykonawcy oraz poprawionym operatem technicznym, a także po stwierdzeniu, że treść protokołu z weryfikacji z 20.07.2020 r. nie została w pełni zrozumiała przez wykonawcę, organ przeprowadził w dniu 28.09.2020 r. ponowną weryfikację (nr 2) zbiorów danych oraz innych materiałów przekazanych do PZGiK. Powtórnie zgłoszona praca została wówczas zweryfikowana pozytywnie pod względem kompletności przekazanych

Sygn. akt II SAB/Wr 52/21

rezultatów wykonanych prac geodezyjnych oraz negatywnie pod względem zgodności z przepisami prawa. Tak jak poprzednio, protokół z weryfikacji przesłano w dniu 13.10.2020 r. na adres poczty elektronicznej spółki w sposób uniemożliwiający urzędowe poświadczenie jego doręczenia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznaje za uzasadniony zarzut beczynności organu w rozpatrzeniu stanowiska spółki co do wyników weryfikacji zawartych w sporządzonym w dniu 20.07.2020 r. protokole weryfikacji. Wątpliwości Sądu nie budzi to, że określona w ustawie procedura weryfikacji prac geodezyjnych przewiduje zasadniczo jednokrotną weryfikację przedłożonych dokumentów i jednokrotne ustosunkowanie się przez wykonawcę do wyników tej weryfikacji (por. wyrok NSA z 22.02.2019 r., sygn. akt I OSK 434/17). Prezydent nie mógł nie tylko po raz kolejny dokonać weryfikacji tej samej pracy geodezyjnej ale przede wszystkim nie mógł zwlekać z wydaniem stosownej decyzji do czasu ustosunkowania się przez wykonawcę do ponownej oceny. W przypadku, gdy wykonawca prac w ustawowym terminie - określonym w art. 12b ust. 7 u.p.g.i.k. - ustosunkował się na piśmie do wyników weryfikacji (w badanej sprawie ze względu na brak dowodu potwierdzającego datę otrzymania protokołu należało przyjąć, że wykonawca ustosunkował się w terminie do wyników weryfikacji), zaś Prezydent stanowiska tego nie uwzględnia, to po stronie tego organu powstał obowiązek wydania decyzji administracyjnej o odmowie przyjęcia do PZGiK przedłożonych przez wykonawcę zbiorów danych lub innych materiałów. Takie stanowisko podyktowane jest właściwą interpretacją przepisów ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne, w szczególności uwzględnia ono to, że z woli ustawodawcy organ tylko raz może dokonać weryfikacji przedłożonych danych, a po ustosunkowaniu się wykonawcy do protokołu, jeżeli złożone materiały nadal zawierają błędy – obowiązany jest wydać decyzję negatywną w zakresie przyjęcia danych do PZGiK. Brak jest w ustawie podstaw do tego, aby nadać organowi uprawnienie wielokrotnej weryfikacji aż do czasu, kiedy przedkładane dane i inne materiały będą spełniać wszystkie wymogi umożliwiające przyjęcie ich do zasobu. Brak wymaganego przez ustawodawcę sposobu procedowania narusza przywołane przepisy art. 12b ust. 6 i 8 u.p.g.i.k.

Stwierdzona beczynność organu polega zatem na braku podjęcia przez organ ściśle określonych czynności, wynikających z przepisów ustawy Prawo Geodezyjne i Kartograficzne. Innymi słowy zaistniała beczynność przejawia się w tym, że będąc właściwym w sprawie i zobowiązanym do wydania aktu

administracyjnego lub podjęcia innej czynności, organ pozostał w zwłoce. Nieprawidłowe zastosowanie w sprawie przepisów ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne doprowadziło do bezczynności.

Opisane działania organu godzą w zasadę szybkości postępowania (art. 12 k.p.a.), co z kolei prowadzić musi do podważenia zaufania uczestników tego postępowania do organów władzy publicznej (art. 8 k.p.a.). Sąd wskazuje również, że elementy składające się na skomplikowany charakter sprawy nie uwalniają organu od powinności zakończenia jej w ustawowym terminie.

Mając powyższe na uwadze, wobec stwierdzenia zasadności skargi, działając na podstawie art. 149 § 1 p.p.s.a., w pkt 1 wydanego wyroku, Sąd zobowiązał Prezydenta do rozpatrzenia stanowiska strony skarżącej do wyników weryfikacji zawartych w protokole z weryfikacji z 20.07.2020 r. w terminie 30 dni od dnia otrzymania odpisu prawomocnego wyroku wraz z aktami sprawy. W tym terminie obowiązkiem organu będzie przyjęcie wyników prac geodezyjnych do PZGiK albo wszczęcie z urzędu postępowania w sprawie wydania decyzji o odmowie przyjęcia wyników prac geodezyjnych. W tym ostatnim przypadku elementy składające się na skomplikowany charakter sprawy nie uwalniają organu od powinności zakończenia w ten sposób wszczętego postępowania w terminach przewidzianych w k.p.a.

Oceniając w świetle art. 149 § 1a p.p.s.a. stopień naruszenia prawa w związku z zaistniałą bezczynnością, Sąd uznał, że bezczynność organu nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa, o czym orzeczono w pkt 2 wyroku. Kwalifikacja naruszenia prawa jako rażącego musi posiadać pewne dodatkowe cechy w stosunku do stanu określanego jako zwykłe naruszenie. W orzecznictwie sądów administracyjnych prezentowany jest pogląd, że rażącym naruszeniem prawa jest stan, w którym bez żadnej wątpliwości i wahań można stwierdzić, że naruszono prawo w sposób oczywisty, przy czym każdorazowo taka ocena musi być dokonana przy uwzględnieniu okoliczności danej sprawy (por. wyrok NSA z 21.06.2012 r., sygn. akt I OSK 675/12). Oznacza to, że orzeczenie o kwalifikowanej formie bezczynności winno być zarezerwowane dla sytuacji szczególnych, oczywistych i niedających się usprawiedliwić w żaden sposób. W badanym przypadku Sąd nie ujawnił okoliczności uzasadniających stanowisko, że stan bezczynności powstał na skutek rażących zaniedbań odnośnie obowiązku terminowego załatwiania spraw administracyjnych. Poza tym spór w sprawie powstał na tle rozbieżnie interpretowanych w praktyce przepisów, warunkujących rozpatrzenie przedmiotowego wniosku. Nie bez znaczenia

Sygn. akt II SAB/Wr 52/21

pozostają w tym przypadku również podejmowane przez stronę działania, które polegały na kilkukrotnym zgłoszeniu wykonania tej samej pracy geodezyjnej (zawiadomienia z 29.07.2020 r. i 26.09.2020 r.), co dodatkowo mogło przyczynić się do skomplikowania sprawy. Dlatego Sąd uznał, że stwierdzonej bezczynności nie można przypisać rażącego charakteru. Ponadto trzeba mieć na względzie, że pomimo braku stosowania w sprawie procedury doręczeń szczegółowo opisanej w art. 39¹ § 1 i art. 46 § 4 k.p.a., to jednak organ każdorazowo udzielał odpowiedzi na pisma skarżącej strony.

Rezultatem dokonanej przez Sąd oceny był brak orzeczenia w wyroku o grzywnie. Skoro bowiem zaistniała bezczynność nie miała kwalifikowanego charakteru, w ocenie Sądu, zbędne i niecelowe było orzekanie, na wniosek skarżącej strony, o wymierzeniu organowi grzywny na podstawie art. 149 § 2 p.p.s.a. (punkt 3 sentencji wyroku).

O zwrocie kosztów sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 200 i art. 205 § 2 p.p.s.a (punkt 4 sentencji wyroku).

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem
STARSZY SEKRETARZ SĄDOWY

Daria Łaskowska